

פרשת נצבים

ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם (כט , טז)

ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם: פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבת אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם וכו'.

הקשה הגה"צ ר' שלום שבדרון זצ"ל מה היה בארץ מצרים בשנה האחרונה לפני צאתם? בית ספר למופתים, עטופים בניסים ללא שיעבוד, הכינו אותם לצאת ביד רמה, לקריעת ים סוף, ועוד ניסים גדולים ומכות גדולים שהם ראו בעיניהם. והנה פונה אליהם התורה פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה? מי ירצה להתקרב אל השיקוצים הללו??

ומבאר בשם הרב מבריסק דבר גדול בכוחות הנפש של האדם. כי בפעם הראשונה התורה כותבת "את שקוציהם וגילוליהם" אתם רואים את העבודה זרה הזו, פוי, שקץ ומיאוס. אח"כ כותבת התורה "עץ ואבן" אדם מסתכל בפעם השניה. בסדר, לא דבר מכוער ודוחה וגם לא יפה, עץ ואבן. אבל כשכבר התרגל לזה זה נהיה יפה בעיניו, זה כבר "כסף וזהב". לכן כותבת התורה "פן יש בכם איש או אשה וכו'".